

[Finansministeren.]

økonomiske situation — kan der ikke være grund til yderligere at slække på finanspolitikken i øjeblikket.

Hermed har jeg vel i og for sig draget de konklusioner, der kan drages, og jeg skal derefter besvare et par af de spørgsmål, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen stillede. Det ærede medlem citerede formanden for Industrirådet, og det ærede medlem mente at være enig med denne. Jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, at formanden for Industrirådet, hr. Rytter, nåede til en anden konklusion end det ærede medlem, for han nåede til den konklusion, at man kunne ophæve loven om stabiliseringslån. Så dér kan man se, hvordan man kan få hver sit ud af det.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen bad om forskellige oplysninger. Jeg fik da fat på, at der var tale om et brev fra Valutafonden, og der var også noget andet, han gerne ville have offentliggjort. Jeg skal gerne undersøge det, og jeg tror, det vil kunne gøres til genstand for drøftelse i det udvalg, som jeg venter vil blive nedsat. Jeg gav allerede i min første tale udtryk for, at jeg mener, det var godt, om vi drøftede disse ting i et udvalg, og jeg tror, at mit partis ordfører vil foreslå et sådant udvalg nedsat. Efter min mening må formålet med, hvad der dér skal drøftes, ikke være primært at undersøge, om loven om stabiliseringslån bør ophæves eller ej, men det nå være at drøfte, hvilke muligheder vi har for at opretholde, eventuelt forøge, beskæftigelse og produktion herhjemme uden at få alt for store nedgange i vor valutastilling fremover. For det er rigtigt, at vi nok i øjeblikket kunne tåle en vis nedgang i valutabeholdningen til gavn for øget beskæftigelse og produktion, men vi må også erkende, at bliver nedgangen alt for betydelig, så der kræves nye indgreb, kan man meget hurtigt forskertse og mere end forskertse de beskædede fordele, man hidtil har opnået.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Det er efterhånden blevet stort og småt mellem hinanden, når man f. eks. skal til at tale om, hvad afskrivningsreglerne har betydet, og fremstiller det, som om de var en særlig foræring til arbejdsgiverne, medens der kun er tale om en omlægning

af den samlede afskrivning. Man kan blot nu afskrive hurtigere, fordi man bedre kan bedømme risikoen, men nogen foræring til arbejdsgiverne, producenterne, er det ikke.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen gik så vidt, at han fortalte os, at det ikke var stabiliseringslånet, der var skyld i landbrugskrisen, og at hvis ikke man havde undtaget de stigninger i forbrugsafgifterne, der blev pålagt befolkningen, ville arbejdsgiverne være kommet til at betale højere lønninger. Som om dette var en foræring til arbejdsgiverne, som om de ikke blot ville have lagt forhøjelsen på priserne, således at svikmøllen bare var sat i gang igen!

Jeg skal ikke yderligere svare det ærede medlem hr. Niels Andersen på hans bemærkninger; jeg synes, det var så tyndbenet, at der ingen grund er til det.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg lige gøre opmærksom på, at det er ikke os, der i denne situation har blæst stabiliseringslånet op til det store. Hvis det ærede medlem læser Folketingstidende, vil han se, hvad jeg sagde. Jeg sagde udtrykkelig, at de midler, vi har til rådighed, er små, og at det gælder om at benytte ethvert middel, selv om det ikke er stort; selv en overflytning fra investeringer, der ikke er produktive, til produktive investeringer vil have betydning i denne sammenhæng.

Til det ærede medlem hr. Per Hækkerup vil jeg sige, at jeg ved enhver lejlighed, hvor jeg har udtalt mig om overenskomstforholdene, har sagt, at det var forkasteligt at gå til arbejdstidsnedsættelse og lønforhøjelse. Jeg sidder ikke i Dansk Arbejdsgiverforenings bestyrelse og har ikke indflydelse på disse ting; jeg skal kun føre forhandlingerne for et mindre fag, og dér er jeg underkastet det, der er givet. Det er klart, at et hold på 3 000 arbejdere ikke i princippet kan få anden behandling end hele den store masse. Jeg kan altså ikke ved en sådan forhandling øve indflydelse på afdalernes hovedindhold, men kun på, at produktiviteten i vort fag bliver så stor som muligt. Jeg var imidlertid så heldig at have den gode modpart, det ærede medlems partifælle det ærede medlem hr. Einer-Jensen, og jeg mener, det er lykkedes i vort fag, som det plejer at lykkes, at skabe så stor produktivitet som muligt.

Jeg har læst den økonomiske beretning